

Bert eitt fiski- vinnuarbeiðs- pláss á landi eftir í Skopun

Havnarfútin í Skopun, Basa Hansen, tekur móti fiskinum frá útróðrarbátunum seinnapartarnar, vigar og ísar hann, og fær hann so sendan á gólv-uppboðssøluna á Toftum morgunin eftir. Hetta er einasta fiskivinnuarbeiðspláss á landi í Skopun

Skopun: Ikki er neyðugt at fara so øgila langt aftur í tíðina fyri at finna lív á havnarlagnum í Skopun, tá virkið var í gongd og gav arbeiði til at kalla alla bygdina. Og skopuningar vóru tá eisini væl fyri við fiskiferum, ið útvegaðu fiskarbeiðinum á landi rávøruna.

Men tann tíðin er farin. Nú standa menn á havnarlagnum og práta. Teir hava hendurnar niðri í lummanum – av og á vanda teir onkrum smáoyra.

Og annað kunnu teir heldur ikki takast við, tí har er einki fiskarbeiði longur í Skopun – og heldur ikki aðrastaðni í Sandoyinni, fyri tann skuld.

Byrjaði sum ein lítill hjálp

Umframt útróðrarmennin, er tað bert ein maður í Skopun, ið hevur nakað av arbeiði á landi, tá talan er um fisk. Tað er 34 ára gamli Mads Andrias Hansen – vanliga nevndur Basa – ið starvast sum havnarfúti.

Hann sá, hvussu ringar umstøðurnar vóru hjá útróðrarmenninum, og at eingin var at taka sær av fiskinum, tá hann seinnapartarnar var komin upp á land.

Tí fór hann fyri nakað av tíð síðani undir at taka móti fiskinum í gamla fiskakjallaranum, fyri síðani at fáa hann sendan av bygdini á uppboðssøluna á Toftum.

– Tað byrjaði mest sum ein lítill góð gerð, kanst tú siga. Mest sum eitt iskoyti til arbeiði sum havnarfúti. Men nú fái eg so nøkur oyru fyri ómakin, tað er 15 oyru fyri kiloð, sigur Basa.

– Eg vigi fiskin, skrivi vektarsedlar, ísi hann og fái hann so avstað við Strandferðsluni morgunin eftir, so fiskurin kann vera á gólv-uppboðssøluni á Toftum fyri miðdag. Hálvtannað prosent av vektini verður trekt frá fyri svinn.

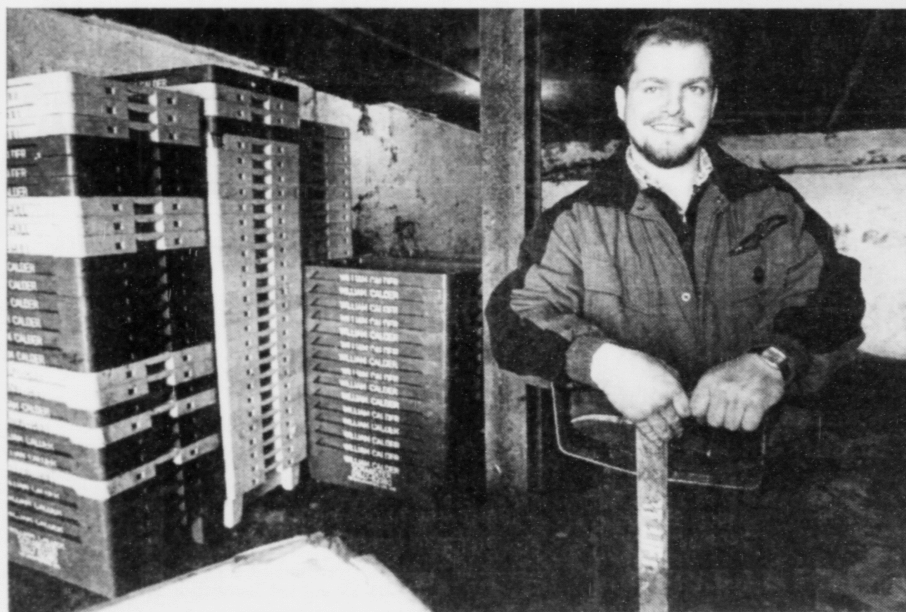
Vektin til láns frá Fiskavirking

Hølini – tey somu, har fiskarbeiði byrjaði í síni tíð í Skopun – eru til láns frá kommununi, og vektin er til láns frá Fiskavirking, ið

Basa Hansen, havnarfúti í Skopun hjálpir útróðrarmenninum at fáa fiskin vigaðan, ísaðan og sendan á gólv-uppboðssøluna á Toftum. Fyri tað fær hann nøkur oyru, og er tað bert eitt iskoyti til arbeiði sum havnarfúti

Mynd: Kalmar Lindenskov

Her byrjaði fiskarbeiði í Skopun í síni tíð – og her er tað aftur nú. Flakavirkið er stongt, so skopuningar hava ikki nógv annað at takast við, enn at ganga hendur í lumma á fyrr so livandi havnarlagnum

Mynd: Kalmar Lindenskov

eigur flakavirkið, ið hevur ligið stilt í langa tíð. Ísurin kemur frá ísvirkinum í Havn.

– Tá veðrið er gott, koma línubátarnir aftur at landi millum klokkan 16 og 17, meðan snellubátarnir koma at landi millum klokkan 19 og 20, og so er bert at gera fiskin kláran, greiðir Basa frá.

– Strandferðslan tekur sær so av at flyta fiskin við Tróndi fyrsta túrin morgunin eftir. Har fáa útróðrarmenninir hampuligan pris – einar átta ella níggju krónur fyri kiloð – men so skal nakað takast burturav fyri útreiðslur, sjálvandi.

Mundi ikki funnið fiskin

Misjavnt er við fiskiskapinum, men tá høgrettin var

herfyri, fekk útróðrarbáturin Svananes 2.000 pund upp á snelluna. Tá høvdu teir einki fingið fyri miðdag, so ikki kann sigast annað, enn at væl royndist hjá teimum tann dagin.

– Men hetta er einki at liva av, tí nøgdin eru sera svingandi. Tann besti dagurin higartil hevur verið upp á 6.000 pund, meðan bert 30 pund vóru tann vinaligasta dagin. Tá mundi eg ikki funnið fiskin, ið nærmast lá krógvaður í einum av kassunum í fiskakjallaranum, heldur Basa fyri.

Tilsamans rógva einir fimtan bátar út í Skopun – bæði smábátar og stórir deksbátar – og ein úr Skálavík plagar at vera viðhvørt eisini.

hj.